

Arrest

nr. 279 797 van 7 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. STOROJENKO en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. S. N., eerste verzoekende partij, en S. T., tweede verzoekende partij, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen op 21 december 2021 in het Rijk toegekomen en hebben zich vluchteling verklaard op 24 december 2021. S.D., derde verzoekende partij, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, kwam in januari 2022 toe in het Rijk en heeft zich vluchteling verklaard op 20 januari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen, waar eerste en tweede verzoekende partijen werden gehoord op 8 maart 2022, en derde verzoekende partij op 28 april 2022.

1.3. Op 2 juni 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna commissaris-generaal) de beslissingen in toepassing van artikel 57/6/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat het verzoek kennelijk ongegrond is.

Dit is de bestreden beslissing aangaande verzoeker S.N., die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. U bent gehuwd met S, T. (...). U haalt aan dat Yezidi omwille van hun etnie en geloof worden onderdrukt in Georgië. In 1991 werd uw vader vermoord. U vluchtte toen met uw moeder en broer naar Rusland waar jullie illegaal verbleven. U kon er geen school volgen. In 2015 kwam uw broer te overlijden aan een ziekte. Jullie keerden terug naar Georgië om hem te begraven. Jullie konden niet teruggaan naar Rusland. U kon omwille van uw etnie en familienaam geen werk vinden in Georgië. U spreekt geen Georgisch, enkel Russisch, en werd daarom ook onderdrukt. U leerde uw vrouw kennen in 2017. Uw vrouw kreeg de kans niet haar sportcarrière verder te ontwikkelen. Op 18/09/2018 beviel ze van jullie zoon. In de periode 2017-2019 ging u en uw moeder werken in Turkije. Uw vrouw heeft twee diploma's hoger onderwijs maar ook zij kon omwille van haar Yezidische familienaam geen werk vinden. Er werd jullie geen compensatie toegekend. Jullie werden gediscrimineerd waardoor jullie geen sociale hulp kregen. In het dagelijks leven ondervond u pesterijen en werd u uitgelachen. Op 02/12/2019 vernam u van uw vrouw dat jullie appartement in Tbilisi was in brand gestoken. Uw schoonvader kon toen door de brandweer worden gered. Op 21/12/2021 kwam u met uw vrouw naar België waar u op 24/12/2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van de volgende overtuigingsstukken: uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van u en uw gezin, de overlijdensakte van uw vader en broer, een attest van registratie, documenten over de sportcarrière van uw vrouw, het universitair diploma van uw vrouw, een vliegtuigticket op naam, een attest van de brandweer, twee internetartikels over de brand van jullie appartement, en enkele foto's hierover.

In januari 2022 kwam uw schoonvader S., D. (...) ook naar België waar hij op 20/01/2022 zijn verzoek om internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen, en deze van uw vrouw en schoonvader, blijkt (CGVS p. 6-12; CGVS vrouw p. 5-11; CGVS schoonvader p. 4, 7-8) dat jullie omwille van jullie Yezidi origine, familienaam en religie werden gevisieerd in Georgië. U haalt bijkomend aan dat u als Russischtalige er ook werd gevisieerd. Jullie werden er onderdrukt, gepest en uitgelachen. U en uw vrouw vonden er geen werk. Uw schoonvader werd telkens na een paar weken ontslagen op zijn werk. U werd fysiek belaagd door Georgische burgers. Uw schoonbroer werd in 2015 neergestoken met een mes. Op 02/12/2019 werd jullie appartement in brand gestoken en kon uw schoonvader ternauwernood gered worden. Jullie kregen geen compensatie noch sociale hulp.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Wat betreft de brandstichting van jullie appartement blijkt uit jullie verklaringen (CGVS p. 8-9; CGVS vrouw p. 4-5, 9; CGVS schoonvader p. 8-9) dat de brandweer heel snel ter plaatse was en reageerde, dat ze uw schoonvader uit de brand haalden en het appartement konden blussen, dat de politie uw vrouw en schoonvader erna hebben gehoord, dat specialisten een expertise deden van de elektriciteits- en gasvoorziening en zeiden dat de oorzaak van de brand niet jullie schuld was, dat ze vermoedden dat het om brandstichting ging, dat de politie een onderzoek voerden naar waarom, waardoor en hoe de brand was ontstaan en vroeg of jullie iemand van de brandstichting verdachten, en dat er een strafonderzoek werd geopend. Uit het gegeven dat de politie nog geen dader(s) heeft gevonden kan niet worden afgeleid dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U stelt hieromtrent dat de politie een zaak hebben geopend voor hun eigen promoties maar dat ze lak hebben aan wat jullie is overkomen. Uw vrouw stelt (CGVS vrouw p. 10) dat jullie bij de politie geen concrete informatie kregen, dat ze de daders niet vonden en ze volgens haar ook geen poging deden, dat de zaak niet vooruit ging, en dat ze bv. na de brand niet meer zijn teruggekomen om de burens te bevragen. Uw schoonvader stelt (CGVS schoonvader p. 8) dat hij 'zozo' tevreden was van het politieonderzoek en dat ze niks concreet zeiden. Er moet worden opgemerkt dat jullie met dergelijke louter blote beweringen niet aantonen dat de bevoegde autoriteiten van jullie land onwillig waren om de zaak te onderzoeken. Indien jullie overigens van mening waren dat het politieonderzoek niet goed werd uitgevoerd, kan er ook verwacht worden dat jullie dit zouden hebben aangeklaagd én hieromtrent objectieve bewijsstukken zouden kunnen voorleggen, quod non in casu.

Wat jullie overige aangehaalde problemen betreft, m.n. de pesterijen, de discriminatie (inzake werk, sociale steun, compensaties, de sportcarrière van uw vrouw), en de fysieke aanvallen op u, moet worden vastgesteld dat jullie hieromtrent nooit een poging hebben ondernomen om nationale bescherming te

verkrijgen waardoor u met dergelijke handelswijze absoluut niet aantoonst dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. Jullie verklaringen hieromtrent weten niet te overtuigen.

U stelt (CGVS p. 10) dat indien u de pesterijen en fysieke belaging had aangeklaagd bij de politie, uw belagers u of uw gezin opnieuw hard zouden aanpakken. Wat de discriminatie betreft stelt u (CGVS p. 12) dat indien jullie dit hadden aangeklaagd, zouden vermoord worden door lokale mensen, dat jullie klacht niet zou worden aangenomen, en men zou stellen dat bv. uw vrouw niet geschikt was voor de functie, hetgeen echter loutere veronderstellingen zijn. Uw vrouw stelt (CGVS vrouw p. 10-11) dat het geen zin had om deze zaken aan te klagen, dat ze denkt dat de politie geen zaak zou opstarten, en dat ze in de zaak van de brand niks hadden gedaan, hetgeen zoals hierboven werd aangetoond een blote bewering is. Uw schoonvader stelt (CGVS schoonvader p. 4 & 10) ook dat dit geen zin had en toch niks zou opbrengen, dat zijn appartement was afgebrand zonder dat de dader(s) werd(en) gevonden, en dat hij hulp vroeg aan de overheid voor herstel maar niks kreeg.

U verklaart ook (CGVS p. 4 & 11) dat het geen zin had om klacht in te dienen bij een rechtbank omdat heel het systeem hetzelfde is, en dat er in Georgië bv. geen organisaties zijn die opkomen voor de rechten van minderheden of instanties los van de autoriteiten waar u misschien hulp had kunnen inroepen. Uw vrouw verklaart ook (CGVS vrouw p. 11-12) dat jullie er niet aan gedacht hebben om bv. een advocaat te contacteren, dat ze nooit gehoord heeft van de Public Defender, dat jullie niet wisten van het bestaan van andere organisaties die jullie eventueel hadden kunnen helpen, en dat ze zelfs niet wist bij wie ze zich hierover kon informeren. Uw schoonvader verklaart (CGVS schoonvader p. 3-4, 9-10) dat hij niet heeft gehoord van instanties of organisaties die jullie zouden kunnen helpen, niemand heeft hem daarover iets verteld, dat kennissen en collega's zeiden dat ze hierover niks wisten, dat hij niet wist waarheen hij kon gaan voor hulp toen het stadhuis geen vergoeding gaf, en dat het geen nut zou hebben om klacht in te dienen bij de politie of het gerecht noch om beroep te doen op een advocaat of op organisaties die zich inzetten voor minderheden. Zoals hierboven reeds werd aangehaald blijkt nochtans uit de voorhanden informatie dat iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, de mogelijkheid heeft om zich in Georgië tot de rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op de dienst Legal Aid Service voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank, en daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand.

Er moet aldus worden opgemerkt dat jullie loutere veronderstelling uiten als ook zich onvoldoende hebben proberen te informeren over wat eventueel nog mogelijk was toen jullie werden gediscrimineerd, gepest en u fysiek werd belaagd. In alle redelijkheid kan worden verwacht dat jullie minstens een poging zouden ondernemen om de bescherming van de nationale autoriteiten in te roepen voor deze problemen die jullie kenden. Deze autoriteiten kunnen immers niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van mogelijke criminele feiten.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Er dienen verder ook de nodige bedenkingen te worden gemaakt m.b.t. de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Zoals hierboven werd vermeld halen jullie problemen aan wat betreft het vinden van werk en krijgen van sociale hulp, het ondergaan van pesterijen en fysieke aangevallen, en de brandstichting van jullie appartement en hiervoor geen compensatie krijgen van de gemeente. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u jullie problemen omstandig met bewijsstukken kan ondersteunen. Ter ondersteuning van uw relaas kan u enkel een attest van de brandweer voorleggen, twee internetartikels over de brand in een appartement en enkele foto's. In de twee internetartikels worden u noch uw vrouw noch uw schoonvader bij naam genoemd, noch wordt het concrete adres van het appartement vermeld, en dit in weerwil van wat uw schoonvader beweert (CGVS p. 6). Evenmin wordt er vermeld dat Yezidi er werden gevisieerd noch blijkt dat er sprake zou zijn van brandstichting van het appartement (zie CGVS p. 4-5). Het attest van de brandweer toont aan dat er op 02/12/2019 een brand was in jullie appartement, maar maakt geen melding dat er sprake zou zijn van brandstichting noch dat deze brand zou zijn ontstaan in de door jullie beweerde omstandigheden. De foto's tonen brandschade aan maar hieruit kan niet worden afgeleid dat er sprake is van brandstichting noch dat dit jullie appartement betreft. Uw vrouw verklaart hieromtrent

(CGVS vrouw p. 4-5, 8-9) dat de brandweer een onderzoek voerde en zei dat de oorzaak van de brand niet door een probleem aan de elektriciteit of gasaansluiting was, waarmee echter nog niet is aangetoond dat het om brandstichting zou gaan. Uw vrouw en schoonvader stellen weliswaar (CGVS schoonvader p. 8) dat de brandweer hen zeiden dat ze vermoedden dat het om brandstichting ging, dat de specialisten dit zeiden, hetgeen echter een louter blote bewering is. Indien de brandweer daadwerkelijk deze mening zou zijn toegedaan én dit aan hen zouden hebben gezegd, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat de brandweer dit ook zou attesteren. Verder verklaart u (CGVS p. 8) en uw schoonvader (CGVS p. 10) dat er door de politie een strafonderzoek werd opgestart, dat uw vrouw door de politie werd ondervraagd, en dat uw schoonvader voor enkele dagen werd gehospitaliseerd en hij ook door de politie werd ondervraagd, en dat het strafonderzoek nu reeds drie jaar lopende is hetgeen u weet omdat jullie zich regelmatig hebben geïnformeerd bij de politie naar een stand van zaken. Van dit alles legt u echter geen begin van bewijs voor. Merkwaardig is ook dat uw vrouw verklaart (CGVS vrouw p. 9) niet te weten of de strafzaak naar de brandstichting van het appartement is afgesloten of nog steeds wordt onderzocht. De vaststelling dat jullie geen overtuigende bewijsstukken kunnen voorleggen, terwijl dit toch redelijkerwijze mag verwacht worden, is reeds een ernstige negatieve indicatie voor de aannemelijkheid van jullie relaas.

Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat u en uw vrouw ernstige tegenstrijdige verklaringen afleggen over essentiële elementen van jullie relaas.

Zo verklaart u (CGVS p. 7) dat u voor u huwde fysiek bent belaagd geweest door derden omwille van uw geloof, dat u na de geboorte van uw kind voorzichtiger bent geworden en er geen gewelddadige aanvallen meer op u zijn geweest. Uw vrouw stelt daarentegen (CGVS vrouw p. 6-7) dat u na de geboorte van jullie kind nog het voorwerp was van twee gewelddadige aanvallen, eens in 2019 of 2020 ongeveer één à een half jaar voor jullie vertrek en nog eens in 2021, dat u alleen stond t.o.v. een groep Georgiërs, dat u werd geslagen en blauwe plekken had, en dat u aan haar vertelde wat er was gebeurd. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en stelt (CGVS p. 12-13) dat uw vrouw zich heeft vergist, dat u als er slagen vielen dit probeerde voor haar te verbergen en dat u dit haar niet vertelde. Deze motivering biedt echter geen verklaring voor de vaststelling dat uw vrouw nog twee gewelddadige incidenten situeert na de geboorte van jullie kind én zelfs nog in hetzelfde jaar als jullie vertrek uit Georgië. Bij verdere confrontatie stelt u dat uw vrouw toch heeft gezegd dat ze geen datums herinnert, dat jullie zoveel hebben meegemaakt en door de stress dingen vergeten. Bij confrontatie stelt ook uw vrouw dat deze aanvallen misschien voor de geboorte van jullie kind plaatsvonden, dat ze de exacte datum ervan niet heeft onthouden en haar niet zijn bijgebleven. Er moet worden opgemerkt dat er aan uw vrouw geen exacte datums werden gevraagd maar haar werd gevraagd om deze incidenten te situeren t.a.v. ijkpunten zoals de geboorte van jullie kind en jullie vertrek uit Georgië. Deze vaststelling maakt dan ook dat jullie verklaringen niet doorleefd overkomen waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd. Uw schoonvader - die op een ander moment dan jullie voor het CGVS werd gehoord - ontweek aanvankelijk meerdere keren de vraag wanneer u ongeveer een laatste gewelddadig conflict had ondergaan (CGVS p. 11), hetgeen niet bevorderlijk is voor zijn oprechtheid. Uiteindelijk stelde hij dat u enkele maanden à een half jaar voor uw vertrek uit Georgië voor een laatste keer was aangevallen. Bij confrontatie met uw verklaring stelt uw schoonvader dat hij het niet weet en dat u hem ook niet echt iets vertelde.

Wat betreft jullie ter vergeefse zoektocht om werk te vinden stelt uw vrouw (CGVS vrouw p. 11) dat ze heel veel cv's heeft opgestuurd naar o.a. banken en bedrijven, dat zij nooit werd uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek, dat ze geen enkel keer werd opgebeld noch brieven of email ontving en ze nooit enige uitleg heeft gekregen. U verklaart echter (CGVS p. 6 & 11) dat uw vrouw wel daadwerkelijk door banken werd uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek en dat ze haar zeiden dat ze haar familienaam diende te veranderen. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS vrouw p. 12) dat ze nooit werd opgeroepen voor een gesprek maar dat ze éénmaal werd opgebeld, dat haar toen vragen werden gesteld over haar en haar gezin, dat men zei dat ze haar gingen terugbellen maar dat ze dit niet deden, en dat een sollicitatiegesprek nooit is doorgegaan.

Uit uw verklaringen blijkt (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 3 & 5-6) dat uw vader in 1991 werd vermoord omwille van zijn etnie en religie waarna uw moeder in 1992 met u en uw broer naar Rusland vluchtte. Jullie verbleven er illegaal en in juli 2015 na de dood van uw broer keerde u terug naar Georgië. Er moet worden vastgesteld dat deze gebeurtenis voor u aldus geen aanleiding vormde om internationale bescherming in te roepen. Bijgevolg is uw vrees hieromtrent niet langer actueel en kan er in uw hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden weerhouden. Er dient ook opgemerkt te worden dat de overlijdensakte van uw vader aantoont dat hij ten gevolge van een klap op zijn nek kwam te overlijden, waarmee echter nog niet is aangetoond dat hij in de door u gegeven omstandigheden kwam te overlijden.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van u en uw gezin, de overlijdensakte van uw broer, een attest van registratie van uw vrouw en kind op het appartement, het universitair diploma van uw vrouw, een vliegtuigticket op uw naam, en de documenten over de sportcarrière van uw vrouw, bevatten persoonlijke gegevens die niet worden betwist maar leveren geen informatie over jullie beweerde problemen (zie CGVS p. 6).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Inzake de bestreden beslissing ten aanzien van S.T. en S.D., respectievelijk tweede en derde verzoekende partij, stelt de Raad vast dat de asielmotieven van tweede en derde verzoekende partij integraal steunen op de motieven aangehaald door eerste verzoekende partij.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers volgende schendingen aan: "- artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/1, §1 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: - artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen: - artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; - de zorgvuldigheidsplicht en het redeliijkheidsbeginsel. als algemene beginselen van behoorlijk bestuur."

Zij zetten hun middel uiteen als volgt:

"Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekers er niet in slaagde aan te tonen dat Georgië in haar specifiek geval geen veilig land van herkomst zou zijn.

Het CGVS wijst in de bestreden beslissing op de volgende elementen:

- 1. Uit de werkwijze van de Georgische autoriteiten naar aanleiding van de brand zou niet blijken dat de autoriteiten de verzoekers geen bescherming willen bieden;*
- 2. De verzoekers zouden hun problemen met onvoldoende bewijsstukken staven;*
- 3. De verzoeker zouden tegenstrijdige verklaringen afgelegd hebben;*
- 4. Met betrekking tot de pesterijen, discriminatie en fysieke aanvallen hebben de verzoeker nooit een poging gedaan om de bescherming van de nationale autoriteiten in te roepen;*
- 5. De tweede verzoeker ondanks het feit dat hij ontslagen werd, voldoende inkomsten;*
- 6. De aanval op de zoon van de tweede verzoeker zou geen reden vormen voor het vertrek uit Georgië.*

8.1. Met betrekking tot de brandstichting

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekers onvoldoende bewijzen aanbrengen met betrekking tot de brandstichting in het appartement van de tweede verzoeker. Anders dan het CGVS stelt hebben de verzoeker weldegelijk een begin van bewijs voorgelegd met betrekking tot de brand.

Ze hebben een attest van de brandweer voorgelegd dat kan bevestigen dat er in hun appartement brand was op 02.12.2019. Er zijn ook twee internetartikels die onafhankelijk van elkaar de brand bevestigen. Tenslotte leggen de verzoekers ook foto's voor van het appartement.

De combinatie van deze elementen vormt weldegelijk een begin van bewijs van het feit dat er in het appartement van de verzoekers een brand was. Het feit dat het CGVS stelt dat, indien het om brandstichting ging, de brandweer dit wel zou attesten, gaat niet verder dan een blote bewering. Het CGVS kan niet aantonen dat de Georgische brandweer dit zou attesten ondanks het feit dat er een strafrechtelijk onderzoek werd ingesteld, dat in principe geheim is. Waar het CGVS stelt dat er geen bewijzen zijn van het feit dat er sprake was van brandstichting omwille van het feit dat de verzoekers Yezidi waren, moet er opgemerkt worden dat coherente verklaringen een bewijs zijn bij gebrek aan documenten. Zo verklaren de verzoekster en de tweede verzoeker dat de brandweer zei dat ze vermoeden dat het om brandstichting gaat omdat er geen probleem was met de gastoevoer, elektriciteit of dergelijke (CGVS verzoekster p. 4-5, 8-9; CGVS tweede verzoeker p. 8).

De verklaringen met betrekking tot het onderzoek bij de politie zijn ook consistent. Zij verklaren dat de politie een onderzoek is gestart naar aanleiding van de brand. De verzoekster werd ondervraagd door de politie en de tweede verzoeker werd ondervraagd in het ziekenhuis. De verzoeker was op dat moment in Turkije. De tweede verzoeker verklaarde dat hij bij de politie ging informeren in januari van 2022 en dat het onderzoek nog steeds niet afgesloten is (CGVS tweede verzoeker p. 10). De verzoeker is zelf ook geregeld gaan informeren en verklaarde dat het onderzoek al 3 jaar lopende is (CGVS verzoeker p. 10). Het feit dat de verzoekster niet weet of onderzoek lopende is of niet, is hier niet mee in strijd. Zij stelt dat het vooral haar vader was die zich ging informeren en dat het duidelijk was dat ze geen daders zouden vinden ook als is het onderzoek lopende of niet (CGVS verzoekster p. 9).

Het CGVS stelt dat uit de verklaringen van de verzoekers niet zou blijken dat de Georgische autoriteiten onwillig waren om de zaak te onderzoeken en dat indien de verzoekers niet tevreden waren met de werkwijze van de politie zij dit hadden moeten aanklagen en hier bewijzen van verzamelen. Uit de verklaringen van de verzoekers blijkt weldegelijk dat, hoewel de reactie van de brandweer en de politie in eerste instantie snel was, het onderzoek niet ernstig werd gevoerd. Zowel de verzoekster als tweede verzoeker verklaarden dat zij geen concrete informatie kregen en dat de politie de daders niet kon vinden (CGVS verzoekster p. 10; CGVS tweede verzoeker p. 8). De verzoeker verklaarde dat hij meermaals aan de politie heeft gemeld dat het ging om racistisch geweld omwille van hun afkomst, maar dat dit niet serieus genomen werd en de politie lak had aan wat er hen is overkomen (CGVS verzoeker p. 9):

"-Waren jullie tevreden met de handelingen van de pol, wat vonden jullie ervan? Ik zit al zo lang te zeggen dat de oorzaak is onze etnische afkomst msshn, zaak hebben ze geopend voor eigen promoties maar zij hebben lak aan wat ons is overkomen, dit gaat niet enkel over mij, elke yezidi die daar is kan dit beamen, die leed daar nog steeds onder" Het CGVS legt de bewijslast onredelijk hoog door te stellen dat de verzoekers het ondermaats politieel optreden moesten aanklagen en hier nog eens bewijzen van bijhouden. 5 De redenering van het CGVS is abstract en houdt geen rekening met het dossier van de verzoekers. Uit verschillende informatiebronnen blijkt dat het voor etnische minderheden zeer moeilijk is om hun rechten te laten gelden (zie meer, 8.4). Omwille discriminatie en marginalisering konden de verzoeker nog minder dan etnische Georgiers hun rechten afdwingen. Het was voor een hen een grote stap om daadwerkelijk de hulp van de autoriteiten in te roepen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanklagen van het (gebrek aan) optreden van de politie in de praktijk niet mogelijk is. Het CGVS schendt de zorgvuldigheidsnorm en de motiveringsplicht. 8.2. Met betrekking tot de pesterijen, fysiek aanvallen en discriminatie De verzoekers verklaarden dat zij dagelijks het slachtoffers werden van discriminatie. De verzoeker kon na zijn terugkeer uit de Russische Federatie geen werk vinden. Hij was genoodzaakt om naar Turkije te reizen en daar te gaan werken. De verzoekster was genoodzaakt om haar professionele sportcarrière te staken omwille van haar etnische afkomst. Zij kon, hoewel zijn een universitair diploma had, geen werk vinden. De tweede verzoeker werd bij het Ministerie van Binnenlandse zaken ontslagen en kon daarna geen officieel werk meer vinden. De verzoeker werd persoonlijk meerdere keren aangevallen omwille van zijn geloof door andere Georgiers. Met betrekking tot de zoektocht naar werk stelt het CGVS dat de verklaringen van de verzoekers tegenstrijdig zouden zijn. De verzoeker verklaarde dat zij werd uitgenodigd vooreen sollicitatiegesprek maar dat ze daar zeiden dat ze haar naam moest veranderen. De verzoekster verklaarde dat ze niet werd uitgenodigd maar dat ze wel een keer werd opgebeld. Uit de verklaringen van de verzoeker blijkt dat hij niet zo goed op de hoogte is van alle sollicitatiepogingen van de verzoekster. Hij verbleef regelmatig in Turkije waardoor hij niet alle details kent.

De verzoekster verklaarde dat ze wel telefonisch werd opgebeld maar niet werd uitgenodigd voor een klassiek sollicitatiegesprek in de bank. Deze tegenstrijdigheid is echter niet van aard om de geloofwaardigheid van de verzoeker onderuit te halen. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker verklaarde dat hij fysiek werd aangevallen in het verleden maar dat hij na de geboorte van zijn kind voorzichtiger is geworden. De verzoekster situeert echter nog twee aanvallen na de geboorte van hun kind. In een in 2019 of 2020 en de andere in 2021. De verzoekster verklaarde dat zij heel slecht is in het onthouden van data: "-Is niet echt aannemelijk mevrouw? Ik heb toch gezegd dat ik de exacte dd niet heb onthouden, maar de dd zijn me niet bijgebleven" (CGVS verzoekster p. 7) Het CGVS interpreteert de verklaringen van de verzoeker op enge wijze doorte stellen dat er haar geen data werden gevraagd. De verzoekster bedoeld echter dat zij niet goed is in het chronologisch situeren van bepaalde gebeurtenissen. De verzoeker stelde ook dat zijn vrouw problemen heeft met het onthouden van data en dat hij als er aanvallen op hem waren geweest dit zoveel mogelijk probeerde te verstoppen (CGVS verzoeker p. 12-13). Gelet op het bovenstaande moet aan de verzoekers het voordeel van de twijfel toegekend worden met betrekking tot deze incidenten. 6 Het CGVS stelt verder dat de verzoekers nooit de hulp hebben ingeroepen van de autoriteiten om de discriminatie, pesterijen en fysieke aanvallen aan te klagen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de politie niet in de mogelijkheid is of onwillig is om etnische minderheden te beschermen. Ze stellen zich vaak zelf discriminerend op. (zie 8.3). 8.3. Met betrekking tot de problemen van de tweede verzoeker en de verzoekster Het CGVS stelt in de beslissing van de zoon van de tweede verzoeker die tevens de broer van de verzoekster op 27/07/2015 met een mes werd neergestoken door een etnische Georgiër. Hij moest in het ziekenhuis verzorgd worden en de politie heeft de dader nooit kunnen. Volgens het CGVS maakt dit voorval geen reden uit om internationale bescherming in te roepen omdat de verzoekers nog steeds in Georgië zijn gebleven. Uit de beslissing blijkt dat het CGVS deze verklaring niet lijkt te betwisten maar wel stelt dat deze niet in aanmerking genomen kan worden omdat de verzoekers na dat voorval niet vertrokken waren. Het feit dat de racistische aanval op de zoon van de tweede verzoeker niet de direct aanleiding vormde voor het verstrek van de verzoekers naar België, wil nog niet zeggen dat dit element niet belangrijk zou zijn. Het CGVS houdt geen rekening met het feit dat ook dit haatmisdrijf niet op ernstige wijze door de Georgische politie werd onderzocht. Ondanks het feit dat de omstaanders geprobeerd hebben de dader tegen te houden, en er dus voldoende getuigen waren, de tweede verzoeker ondervraagd werd en zijn zoon wellicht ook zelf de dader had kunnen aanwijzen, slaagde de politie er niet in om de dader te vinden. Het CGVS lijkt deze verklaringen niet te betwisten. Dit voorval toont opnieuw aan dat de Georgische politie racistische aanvallen weigert te onderzoeken en dat het voor de verzoekers niet mogelijk is om een bescherming van de overheid te verkrijgen. Het CGVS neemt de aanval op de zoon van de verzoeker onterecht niet in rekening en schendt hiermee de motiveringsplicht. 8.4. Met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden door de Georgische autoriteiten voor de verzoekers als etnische minderheid Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekers er niet in geslaagd zijn om aan te tonen dat de verzoekers niet op de bescherming van de Georgische overheid kunnen rekenen. Met betrekking tot de brandstichting wordt gesteld dat de verzoekers het gebrek aan optreden van de politie moesten aanklagen en hier een bewijs van bijhouden. Met betrekking tot de discriminatie, pesterijen en fysieke aanvallen stelt het CGVS dat de verzoeker nooit de hulp van de autoriteiten hebben ingeroepen. Het CGVS maakt een abstracte redenering en houdt geen rekening met het feit dat de verzoekers Yezidi zijn en behoren tot een etnische minderheid en hebben ook een eigen, traditioneel geloof. Uit de COI Focus Georgië. Algemene situatie van 24.02.2022 (beschikbaar via: https://www.cRvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Eeorgie_algemene_situatie_20220224.pdf) blijkt dat religieuze en etnische minderheden ongelijk behandeld worden en moeite hebben met op te komen voor hun rechten: 7 "Het wettelijk kader zorgt ervoor dat Georgië over alle mechanismen beschikt om discriminatie in alle vormen te voorkomen. Toch blijft Georgië volgens de Bertelsmann Stiftung een verdeelde maatschappij. De opkomst en groei van een ultranationalistische beweging in Georgië sinds 2018 noemt de Bertelsmann Stiftung zorgwekkend. Deze beweging positioneert zichzelf als een sociale en politieke kracht die zich verzet tegen alle "niet-Georgische" elementen zoals religieuze, etnische, raciale en seksuele minderheden. Zij deinzen er niet voor terug om geweld te gebruiken. U Ngo's uiten kritiek op het feit dat mensen die behoren tot een minderheidsgroep zelden klacht indienen omdat zij te weinig geïnformeerd zijn over hun rechten. M In 2020 melden de media net zoals in 2019 tal van voorbeelden van haatspraak tegen minderheidsgroepen.269 Haatspraak tegen etnische minderheden neemt volgens de Public Defender toe met de opkomst van radicale neonazigroepen.270 Wanneer het Coronavirus in 2020 in Georgië uitbreekt, doen enkele openbare figuren xenofobe uitspraken die het stigma tegenover etnische minderheden versterken.271 In 2019 doen verschillende parlementsleden xenofobe uitspraken. Zo krijgt een vertegenwoordiger van de Azerbeidzjaanse gemeenschap op agressieve toon het verwijt dat hij geen Georgisch spreekt tijdens een parlementaire bijeenkomst over mensenrechten en burgerintegratie. Discriminerende uitspraken van parlementariërs maken het volgens de Public Defender nog moeilijker voor etnische minderheden om volledig te integreren in het politieke en sociale leven in Georgië. Discriminerend taalgebruik tegen

etnische en religieuze minderheden heeft volgens de Public Defender eveneens een negatieve impact op de ontwikkeling van een tolerante en inclusieve maatschappij. (COI Focus Georgië p. 35, 36) Georgië blijft een verdeelde maatschappij, die door de opkomst van extreemrechts nog meer verdeeld raakt. Er is ook geregeld sprake van geweld tegen groepen van etnische minderheden. Volgens NGO's zijn leden van minderheidsgroepen onvoldoende geïnformeerd over hun rechten. De discriminerende boodschappen van verschillende figuren normaliseren discriminatie tegen minderheden. Dit alles draagt bij tot een negatieve beeldvorming ten aanzien van minderheidsgroepen waardoor wetshandhavers niet geneigd zijn om klachten van minderheidsgroepen ernstig te onderzoeken: *De Public Defender stelt in het algemeen vast dat onderzoek naar en preventie van misdaden die worden ingegeven door discriminatie een uitdaging blijven voor de wetshandhavingsinstanties. Wetshandhavingsinstanties zijn in beperkte mate bereid om te evalueren of er in het geval van haatmisdaden sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel, ofom tijdens het onderzoek na te gaan ofde misdaad was ingegeven door haat. De lage acceptatiegraad en negatieve beeldvorming van kwetsbare groepen draagt hiertoe bij volgens de Public Defender." (COI Focus Georgië p. 36) De Yezidi's worden in Georgië ook omwille van hun geloof gediscrimineerd. Uit de COI Focus Georgië blijkt dat mensen van religieuze minderheid vaak het slachtoffer worden van geweld. Verschillende 8 mensenrechtenorganisaties wijzen op het feit dat misdrijven die te maken hebben religieuze haat op gebrekkige wijze worden onderzocht: "Freedom House vermeldt in hetjaarverslag over 2020 dat discriminatie van en geweld tegen mensen die behoren tot een minderheidsreligie voorkomt. Zij kunnen volgens Freedom House onvoldoende rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten.²⁹⁸ Het HRIDC vermeldt in haar jaarrapport over 2018 dat religieuze minderheden vaak gediscrimineerd worden en wijst de Georgische autoriteiten op hun verantwoordelijkheid om iedereen gelijk te behandelen.²⁹⁹ u Net zoals voorgaande jaren wijst het USDOS in zijn rapport over religieuze vrijheden van mei 2020 op de bekommernissen van ngo's over het gebrekkige onderzoek naar misdaden in de context van religieuze haat. De kwaliteit van het onderzoek verbetert wel volgens dezelfde ngo's.³⁰⁰ Volgens de Public Defender is er in 2019 vooruitgang wat betreft de maatregelen tegen haatmisdaden, maaris ergeen verbetering op het gebied van bescherming van religieuze vrijheden.³⁰¹ De Public Defender meent dat misdaden die gepleegd worden op grond van religieuze intolerantie in 2018 en 2019 beter worden gecategoriseerd dan daarvoor. Doeltreffende en tijdige reacties op religieuze misdaden blijven problematisch in 2018 en 2019.³⁰² De Public Defender stelt vast dat, zelfs wanneer iemand de naam van de dader geeft of wanneer er video-opnames zijn van een incident, er problemen zijn om de dader aan te klagen.³⁰³" (COI Focus Georgië p. 38) Deze informatie is consistent met de verklaringen van de verzoekers waaruit blijkt dat de politie de brand niet op ernstige wijze heeft onderzocht. Voor de andere problemen van discriminatie had het geen zin om een klacht in te dienen, gelet op het feit dat de ordehandhavers zich zelf discriminerend opstellen ten aanzien van minderheidsgroepen. Uit het bovenstaande blijkt dat de Georgische maatschappij verre van gelijk is. De Yezidis zijn één van de gediscrimineerde etnische en religieuze minderheden van Georgië: "5. Georgia is a multi-ethnic state, which building democratie institutions and forging relationships of citizenship. However, the country's success in supporting ethnic minorities, in particular the Yazidi community of Georgia, is insignificant. The Yazidi community of Georgia, which mainly resides in the capital of Georgia Tbilisi is subject to widespread domestic discrimination, hidden and veiledforms ofdiscrimination and xenophobia. 6. Participation ofYazidis in allareas ofpublic life in the country remains very limited, especially they are insufficiently represented in representative bodies, in thefield of science, sports, and culture. The level of participation and representation of representatives of the Yazidi community in the socio -political and cultural life of the country is alarmingly low. Due to the lack ofreal dialogue with the Yazidi community, thefeeling of discrimination and alienation is growing in the communities. The problems of the Yazidi community are rarely mentioned." (Cultural Center of The Caucasian Yezidi's, Submission to the 130th session of the Human Rights Committee Georgia) (https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CCPR/Shared%20Documents/GE0/INT_CCPR_IC0_GE0_43005_E.pdf) 9 Hun problemen worden nauwelijks onder de aandacht gebracht. De Yezidi's als religieuze en etnische minderheid kunnen niet rekenen op een daadwerkelijke bescherming van de Georgische autoriteiten. Daarnaast is er ook beschikbare informatie dat het voor Georgiers zelfs moeilijk is om hun rechten te laten gelden gelet op het gebrekkig functioneren van de gerechtelijke instanties. Uit de COI Focus Georgië. Algemene situatie van 24.02.2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf) (hierna: COI Focus Georgië) blijkt bovendien dat ondanks alle hervormingen, het gerechtelijk apparaat zeer beïnvloedbaar is en de graad van corruptie in Georgië zeer hoog is. De ordehandhavers handelen bovendien in een klimaat van straffeloosheid. De COI Focus Georgië stelt het volgende: "[...]Een van de voornaamste uitdagingen van het gerecht volgens de Public Defender is het gebrek aan onafhankelijkheid en vertrouwen van de bevolking. Dat vertrouwen wordt volledig geschonden tijdens de selectieprocedure en aanstelling van rechters aan het Hooggerechtshof in 2019-2020. Volgens de Public Defender is het ook voor de bevolking duidelijk dat verschillende kandidaat-rechters niet beschikken over de juiste

competenties en dat hun verleden hun integriteit in het gedrang brengt.¹⁷⁹ Freedom House merktjaars najaar op dat de tussenkomst van de wetgevende en uitvoerende macht in rechtbanken een aanzienlijk probleem is. Dat geldt ook voor corruptie en een gebrek aan transparantie en professionaliteit in gerechtelijke procedures.¹⁸⁰ Freedom House noteert verder dat verschillende rechtszaken tegen tegenstanders van de regering de voorbije jaren wijzen op de politisering van het rechtswezen en selectieve rechtspraak.¹⁸¹ Succesvolle rechtszaken tegen hooggeplaatste figuren die een goede band hebben met GD-leiders blijven zeldzaam.¹⁸² Een artikel van Democracy and Freedom Watch in april 2019 over de toenemende macht van de zogenaamde clan en de negatieve impact hiervan op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht,, geeft aan dat de uitkomst van individuele rechtszaken aanzienlijk is verbeterd sinds 2012, maardatjustitie (de clan) het belang van de regering volgt in high-profile zaken.¹⁸³ Naar aanleiding van de moord op twee tieners in december 2017, de zogenaamde Khorava straatmoorden, rijzen er vragen over de onpartijdigheid van het gerechtelijk onderzoek. Een aantal noodzakelijke onderzoeksacties werden volgens de Public Defender niet uitgevoerd waardoor de staat er niet in slaagde de daders te vervolgen.¹⁸⁴ Een parlementaire onderzoekscommissie die speciaal voor deze zaak werd opgericht in juni 2018 ontdekt dat het gerechtelijk onderzoek verliep ten voordele van de invloedrijke openbare aanklager Mirza Subeliani aangezien gerechtelijke procedures zoals het getuigenverhoor en bewijsmateriaal, olie betrokkenheid van Subeliani en twee van zijn verwanten volledig omzeilden.¹⁸⁵ Straffeloosheid van leden van wetshandhavinginstanties en veiligheidsdiensten die worden aangeklaagd voor misbruik of mishandeling blijft voor lokale en internationale organisaties een belangrijke reden tot bezorgdheid.¹⁸⁶ De State Inspector's Office is sinds 1 november 2019 bevoegd om misbruik door ordehandhavers te onderzoeken.¹⁸⁷ (COI Focus Georgië p. 26-27, eigen onderlijning) 10 Het had ook duidelijk geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de State Inspector's Office, deze werd zonder transparant debat in december 2021 opgedoekt: "Eind december 2021 stemt het Georgische parlement voor de ontbinding van de State Inspector's Office. De manier waarop dit gebeurt - zonder transparantie, zonder open debat, zonder transitie en zonder betrokkenheid van civil society organisaties - zorgt voor verontrusting. Internationale diplomaten betreuren deze beslissing, ook al was er ruimte voor verbetering binnen deze instantie.⁴⁶² De VS is zeer kritisch voor de haastige beslissing van het parlement en stelt dat de GD "undermined government accountability, the independence of judges, and overall faith in the judiciary". In de plaats van de State Inspector's Office komen er twee nieuwe afzonderlijke instanties die instaan voor onderzoek naar machtsmisbruik door ordediensten en monitoring van gegevensbescherming. Critici vinden het opvallend dat het parlement hierover beslist kort nadat de State Inspector's Office kritiek uitte op de manier waarop Saakashvili werd behandeld tijdens zijn detentie.⁴⁶³ President Zurabishvili gaat niet in op het verzoek van verschillende Georgische ngo's om haar veto in te roepen tegen deze beslissing. Op 1 maart 2022 moet de State Inspector's Office de deuren sluiten.⁴⁶⁴" (COI Focus Georgië p. 52-53) Met betrekking tot de hoge graad van corruptie stelt de COI Focus Georgië het volgende: "Jaarlijks stijgt het aantal niet-onderzochte zaken waarin er vermoedens bestaan van corruptie op hoog niveau, aldus TIG.²¹⁵ In augustus 2021 publiceert TIG een rapport met vijftig voorbeelden van corruptie op hoog niveau, waarnaar geen enkel onderzoek is gevoerd.²¹⁶ In juni 2019 geeft TIG acht voorbeelden van corruptie op hoog niveau in 2018-2019.²¹⁷" (COI Focus Georgië p. 29-30) Jaarlijks stijgt het aantal meldingen van zaken die niet onderzocht worden omwille van heersende corruptie. Uit de algemene situatie en de elementen eigen aan het dossier van de verzoekers, blijkt dat zij geen effectief rechtsmiddel voorhanden hadden en hen bijgevolg niet verweten kan worden dat zij zich niet tot de Georgische autoriteiten hebben gewend om bescherming te vragen. Wanneer ze dat wel deden n.l. voor bij de brand in het appartement, is het weldegelijk geloofwaardig dat de politie hun zaak niet op ernstige wijze heeft onderzocht. Het CGVS houdt onvoldoende rekening met de verklaringen van de verzoekers en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de verzoekers als Yezidi's een etnische en religieuze minderheid vormen en dat het voor hen in de praktijk onmogelijk is om een daadwerkelijke bescherming van de Georgische autoriteiten te verkrijgen. Zij slagen erin om het wettelijk vermoeden te weerleggen en aan te tonen dat Georgië in hun geval geen veilig land van herkomst is."

2.2. Stukken

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

Verzoekers beroepen zich op het voordeel van de twijfel, zoals verankerd in het reeds aangehaalde artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Uit wat *infra* volgt zal blijken dat verzoekers’ verklaringen niet voldoen aan de cumulatieve voorwaarden zoals beschreven in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.4. De motieven van de bestreden beslissingen

2.4.1. Het beroep betreft de beslissingen van de commissaris-generaal van 2 juni 2022 waarbij verzoekers hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Na lezing van het administratief dossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen.

2.4.2. In de bestreden beslissing wordt vooreerst geoordeeld dat (1) Georgië over een uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken beschikt, en verzoekers niet aantonen dat zij bescherming hebben gezocht maar deze niet hebben gekregen, en (2) de nodige bedenkingen worden gemaakt over de geloofwaardigheid van hun relaas.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen waarbij verzoekers' verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4.3. Verzoekers argumenteren vooreerst dat zij een attest van de brand hebben voorgelegd, 2 internetartikelen die onafhankelijk van elkaar de brand bevestigen en foto's. Zij menen dat de combinatie van het attest, de twee internetartikelen omtrent de brand en de foto's van het appartement samen een bewijs vormen dat er een brand in het appartement was. Zij stellen dat de commissaris-generaal niet kan aantonen dat de Georgische brandweer zou attesteren dat het om brandstichting ging, ondanks er een geheim strafrechtelijk onderzoek is ingesteld. Verder stellen zij dat hun verklaringen omtrent de brandstichting consistent zijn, en dat het logisch is dat tweede verzoekende partij niet wist of het onderzoek lopende is nu het vooral derde verzoekende partij is die zich hiermee bezig hield.

De Raad stelt vooreerst vast dat nergens in de bestreden beslissing wordt betwist dat er een brand heeft plaats gevonden. Verder doet verzoekers hun betoog geen afbreuk aan de motieven dienaangaande. Zo kan uit het attest van de brandweer, de internetartikelen en de foto's op geen enkele manier worden afgeleid dat het gaat om het appartement van verzoekers. Verzoekers gaan hier op geen enkele manier op in. Uit deze stukken volgt evenmin dat het zou gaan om brandstichting. Voorts leggen verzoekers geen enkel begin van bewijs voor van het door hen aangehaalde strafrechtelijk onderzoek, en beperken zij zich tot loutere beweringen.

Verzoekers beperken zich voorts tot het louter omkeren van de bewijslast door te stellen dat de commissaris-generaal zou moeten aantonen dat brandweer zou attesteren dat het om brandstichting ging. Zoals reeds aangehaald is het aan verzoekers om hun aanvraag te onderbouwen. De loutere vaststelling dat hun verklaringen omtrent de brandstichting consistent zouden zijn, verandert niets aan de vaststelling dat geen enkel begin van bewijs wordt voorgelegd van een strafrechtelijk onderzoek.

Verder is het naar het oordeel van de Raad op zijn minst merkwaardig dat tweede verzoekende partij niet weet of het strafonderzoek, waarvan geen bewijs wordt voorgelegd, al dan niet is afgesloten. Immers, kan worden aangenomen dat verzoekers wel degelijk op de hoogte zouden zijn of een strafonderzoek al dan niet is afgelopen, zo het relaas dienaangaande op enige waarheid berust, vermits het hun appartement betreft.

2.4.4. Met betrekking tot de pesterijen, fysieke aanvallen en discriminatie, stellen verzoekers dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn om hun geloofwaardigheid onderuit te halen. Zij stellen dat eerste verzoekende partij regelmatig in Turkije verbleef waardoor hij niet alle details kende betreffende de sollicitatie van tweede verzoekende partij. Betreffende het aanhalen van data omtrent de aanvallen stellen verzoekers dat duidelijk werd gesteld dat tweede verzoekende hier niet goed mee is, en dat er rekening moet worden gehouden met het voordeel van de twijfel.

Daargelaten de tegenstrijdige verklaringen wijst de Raad erop dat verzoekers niet aantonen dat zij bescherming hebben gezocht en deze niet hebben gekregen.

Zij betwisten vooreerst niet dat "Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in."

Zo verzoekers stellen dat het onderzoek naar de brandstichting niet ernstig werd gevoerd, kunnen zij niet overtuigen gelet op hun eigen verklaringen hieromtrent.

De Raad stelt vast dat uit verzoekers hun verklaringen volgt dat de brandweer ter plaatse was en reageerde, en dat de politie een onderzoek heeft geopend naar het ontstaan van de brand. Het gegeven dat zij nog geen daders hebben gevonden betekent niet dat de politie onwillig zou zijn om bescherming te verlenen. Zo hebben verzoekers zelf verklaard dat er een strafrechtelijk onderzoek zou zijn geopend naar aanleiding van hun verklaringen dat het om brandstichting zou gaan, ook al liggen hier geen stukken van voor. Uit hun eigen verklaringen blijkt aldus niet dat de overheid onwillig is om op te treden in zaken waar Yezidi slachtoffer zijn kan alvast niet worden gezien waarom de autoriteiten niet zouden optreden. Bovendien is het niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal stelt dat verzoekers een gebrekkig politieoptreden zouden kunnen aankaarten bij de daarvoor voorziende instanties, en dat zij hiervan een begin van bewijs dienen voor te leggen. Van verzoekers kan worden verwacht dat zij het nodige doen om hun rechten te doen gelden. Zij tonen alvast niet aan hiertoe een poging te hebben gedaan.

Waar verzoekers vervolgens stellen dat het haatmisdrijf tegen de broer van tweede verzoekende partij tevens niet op ernstige wijze door de politie werd onderzocht en wederom geen dader werd gevonden en dit nogmaals zou aantonen dat de autoriteiten weigeren racistische aanvallen te onderzoeken, wijst de Raad erop het hier om het overlijden van de vader van eerste verzoekende partij in 1991 zou gaan, en geenszins om de aanval op de broer. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat deze aanval op geen enkele

manier is aangetoond met een begin van bewijs, waardoor het een loutere bewering betreft, en dit feit geen enkel betrekking heeft op de vlucht van verzoekers uit hun land van herkomst.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal omtrent het inroepen van bescherming nog vaststelt dat verzoekers betreffende pesterijen en fysieke aanvallen nooit een poging hebben ondernomen om bescherming te bekomen. Zij beperken zich hierbij tot loutere veronderstellingen, dat dit toch niets zou uithalen en dat het geen zin heeft. Er wordt dan ook met reden vastgesteld dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten.

Verzoekers stellen tot slot nog dat uit verschillende informatiebronnen blijkt dat de politie niet in de mogelijkheid is of onwillig is om etnische minderheden te beschermen, en dat het aanklagen van het gebrek aan optreden van de politie in de praktijk niet mogelijk zou zijn. Zij verwijzen hierbij naar de COI Focus van 24 februari 2022. Zo zouden mensen die behoren tot een minderheidsgroep zelden klacht indienen omdat zij te weinig zijn geïnformeerd, is er sprake van negatieve beeldvorming en van discriminerend taalgebruik tegenover etnische en religieuze minderheden (COI, p. 35, 36). Ook omdat verzoekers deel uitmaken van een religieuze minderheid worden zij gediscrimineerd, en is er sprake van gebrekkig onderzoek naar misdaden in de context van religieuze haat. Verzoekers verwijzen nog naar een andere bron die zou stellen dat de Yezidi's één van deze gediscrimineerde etnische en religieuze minderheden van Georgië zijn. Verder stellen verzoekers dat ook corruptie een belangrijke reden tot bezorgdheid blijft (COI, p. 26, 27), en stijgt het aantal meldingen van niet-onderzochte zaken (COI, p. 29, 30).

Verzoekers stellen dat deze informatie overeenkomt met hun verklaringen dat de politie zijn werk niet naar behoren doet en dat het geen nut heeft om voor hun andere problemen klacht in te dienen, over de politie zelf of over het gebrekkige optreden ervan.

Verzoekers tonen echter niet aan dat zij ooit klacht indienden, of dat zij in de onmogelijkheid werden gesteld om klacht in te dienen omwille van hun etnie.

De Raad wijst erop dat verzoekers uitgaan van een partiële lezing van deze informatie, om zo hun punt kracht bij te zetten, wat niet volstaat. Zo wordt er omtrent etnische minderheden gesteld dat het weliswaar een uitdaging blijft om dergelijke misdaden te voorkomen. Verder wordt het gebrek aan de Georgische taal als belangrijkste hindernis ervaren, en blijkt uit de verklaringen van verzoekers dat zij een beetje Georgisch spreken (COI, p. 36). Betreffende de discriminatie van religieuze minderheden wordt in de COI Focus gesproken over een aantal misdrijven op basis van religieuze motieven, maar gaat het hier om getuigen van Jehova, of leden van de Georgisch-Orthodoxe Kerk (GOK). Over Yezidi's wordt enkel vermeld dat zij inderdaad een minderheid betreffen. Omtrent de aangehaalde corruptie, die inderdaad een bezorgdheid blijft, wordt in de COI verwezen naar het niveau van hooggeplaatste figuren. Zo wordt tevens aangehaald dat de regering de wet tegen corruptie daadwerkelijk toepast voor corruptie op laag niveau, maar zou de toepassing een probleem blijken op hoog niveau. Verzoekers' relaas blijkt alvast niet te gaan om problemen met hooggeplaatste figuren binnen de Georgische autoriteiten (COI, p. 28). Ook de verhoging van het aantal niet-onderzochte zaken betreft volgens de COI corruptie op hoog niveau (COI, p. 29, 30).

De partiële lezing van de COI Focus door verzoekers, in combinatie met de gedane vaststellingen dat verzoekers niet hebben aangetoond dat zij de bescherming van de autoriteiten hebben proberen bekomen en dat zij deze daaropvolgend niet hebben gekregen, doen besluiten dat verzoekers niet hebben aangetoond geen beroep te kunnen doen in de in Georgië aanwezige autoriteiten.

In de mate verzoekers aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Verzoekers tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.4.6. In de mate verzoekers nog voorhouden dat hun het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is.

2.4.7. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS